

Armenian Evangelical Church
of New York

Monthly Bulletin

The Rev. Haig Kherlopian, Pastor

ԱՄՍԱԹԵՐԹԻԿ

Նիւ Եորքի

Հայ Աւետարանական Եկեղեցւոյ

Վեր. Հայկ Խրլորեան, Հովիւ

Volume 102

MARCH 2014

No. 7

The Monthly Bulletin

Published by

The Armenian Evangelical Church of New York

152 East 34th Street, New York, NY 10016

Telephone 212-685-3177 ☩ Fax 212-889-8338

E-mail: info@aecnyc.org

Website: www.aecnyc.org

Founded in 1896, the AECNY, a Congregational Church affiliated with the United Church of Christ, is dedicated to serving the spiritual needs of the Armenian-American community, friends and neighbors in the metropolitan New York City area and around the world.

We aim to provide a variety of ministries in Christian education, music, outreach and fellowship.

All articles submitted for publication are subject to acceptance, rejection and editing by the Publication Committee with no obligations to return the unpublished articles to their authors.

<p>The Monthly Bulletin of the Armenian Evangelical Church of New York Published monthly, except in July and August, by the Armenian Evangelical Church of New York, 152 East 34th Street, New York, NY 10016 Yearly subscription: \$15.00 Postmaster: Send address changes to <i>The Monthly Bulletin of the Armenian Evangelical Church of New York</i>, 152 East 34th Street, New York, NY 10016</p>

The Blessed Cross: Part II

*A Reflection on the Beatitudes and the
Last Words of Jesus on the Cross*

The Beatitudes describe the life of those who pick up their cross and follow Jesus Christ. According to one tradition, the eight corners of the Armenian Cross (*Hatch Kar*) represent each of the Beatitudes found at the beginning of the Sermon on the Mount. Last month, we took a look at the first four Beatitudes and saw how they were expressed on the cross. Now, we will explore the next four and see their relation to the words Christ spoke at his crucifixion.

Blessed are the merciful, for they will receive mercy. Jesus fulfilled the Old Testament by being the, once and for all, atoning sacrifice for the forgiveness of sin. This forgiveness is not something we deserve; but it is an act of mercy. On the cross, Jesus prays **Father, forgive them; for they do not know what they do.** Even when the crowds were mocking Jesus as a failed savior, Jesus did not waiver from showing mercy to those who did not deserve it. At the cross, God reveals his mercy and forgiveness towards us. Therefore, we are commanded to be merciful and

forgiving towards others.

Blessed are the pure in heart, for they will see God. Purity of the heart is having unpolluted motives. Often times, our hearts are clouded, sullied with idolatry. We seek the reward of created things rather than seeking fellowship with the Creator of all things. Jesus reveals God to us and also shows us what a pure heart looks like. The pure in heart are those who pray like Jesus on the cross, **Father, into your hands I commit my spirit.** The pure heart is one that moves the body to seek first the kingdom of God. It is a heart that says “not my will, but God’s will be done.” It is a heart with single-minded obedience to God’s command. It is a beating heart that bleeds out the love that is from God.

Blessed are the peacemakers, for they will be called children of God. Peace is always the objective for the disciple of Christ. The mission given to the church is one of reconciling the world with God and with one another. At the cross, Jesus declares victory over sin and death with his battle cry, **it is finished.** Jesus Christ’s accomplished work puts an end to sin and death, and welcomes believers into God’s family. Jesus reconciles God and humankind by dissolving the barrier of sin that separated them. Christ defeats death

with his death, giving humanity a future. The children of God are those who show hospitality in the midst of hostility. They are children who want to make the family bigger by passing the peace achieved by Jesus Christ.

Blessed are those who are persecuted for righteousness' sake, for theirs is the kingdom of heaven. In this world, the merciful will face injustice. The pure in heart will breathe in the pollution of iniquity. The peacemakers will be victims of war. The Christian will at times want to shout Psalm 22 as Jesus did on the cross, **My God, my God, why you have forsaken me?** But the Christian will gladly endure for righteousness' sake because doing what is right is the deepest desire of the disciple. Christians are able to endure in the face of adversity because Christ has faced the adversary on their behalf. The kingdom of God is filled with citizens grateful for their King and will endure anything for him.

Blessed are those who follow Christ down the narrow path of the cross. They are fortunate because Jesus is their King. They are happy because they are welcomed into God's Kingdom. Let us pick up our crosses and follow his footsteps into eternity.

-Rev. Haig Kherlopian

Easter Flowers

*If you wish to donate flowers for Easter Sunday
in loving memory or in honor of a loved one
please send your donation to the church office by
Tuesday, April 15, 2014.*

Any donation over \$20.00 is appreciated.

«ՅՈՅԱ»Ը ՈՐ ԿԸ ՎԵՐԱՇԻՆԷ

*«Պօղոս՝ Յիսուս Քրիստոսի առաքեալ՝ մեր փրկիչ
Աստուած եւ մեր յոյսը եղող Քրիստոս Յիսուսին՝
հրամանովը» (Ս. Տիմ. 1.1):*

Պօղոս Առաքեալ՝ Յիսուս Քրիստոսը կը կոչէ
մեր «յոյսը»: Քրիստոնէական
աստուածաբանութեան մէջ, յոյսը Քրիստոսով կը
կայանայ, վերաշինելու մարդը եւ աշխարհը (իմա՝
նորը) եւ անհատին կեանքին մէջ «նորը» Շնորհք է, գոր
Աստուած կու տայ եւ միակ աղբիւրն է կեանքի ուժին:
Այս ոյժը կու գայ Քրիստոսի մահով եւ յարութեամբ.
հաստատելով այն իրականութիւնը, թէ յոյսը երբեք մեր
մէջէն չէ որ կը սկսի, այլ կը տրուի իւրաքանչիւրիս (1):

Այստեղէն կը սկսի իրականութիւնը, թէ այս «յոյսը» նոյնինքն «նորութեան» սկիզբն է (իմա՝ վերաշինելու գործընթացը), որ կու գայ մեզի Քրիստոսէն: Այս յոյսը կարելի չէ սորվիլ, այլ՝ պէտք է փորձել եւ իւրացնել զայն (2): Այս իմաստով, քրիստոնէական աստուածաբանութիւնը հիմնուած է «մարդկային յառաջխաղացք» ապահովելու համոզումին վրայ, ուր Յիսուս Քրիստոս սկսաւ «պատմութիւնը փոխելու» առաքելութիւնը, իր առաքեալներէն սկսեալ, որոնք փոխեցին կեանքը իւրաքանչիւր անհատի, որուն հանդիպեցան (3): Ու տակաւին, ապրող Քրիստոս կենդանի իրականութիւն է, իւրաքանչիւր մարդկային կեանքի մէջ: «Վերստին ծնունդ» կամ «նոր ծնունդ» հասկացողութիւնը պիտի ընդգրկէր թէ մարդը կենդանի է, ապրող իրականութիւն՝ Քրիստոսով: Այս իրականութեան մէջ նաեւ պիտի տեսնել թէ մարդկային կեանքը չի վերջանար ֆիզիքական մահով: Եթէ Աստուած սէր է եւ մարդուն մէջ «կ'ապրի», եւ թէ Աստուած մարդուն համար մեռաւ եւ յարութիւն առաւ, ուրեմն կեանքը տարիքի հասկացողութեամբ չի վերջանար եւ անկէ ետք ալ: Ֆիզիքական մահը կը դառնայ սկիզբ «կեանքին», որ սահման չունի (4):

Այս իմաստով, Քրիստոսի յոյսը «յաղթանակներու» հասկացողութիւնն է, որովհետեւ՝

ա) Քրիստոսի յոյսով մարդը գտաւ իր կեանքի զգաստութիւնը:

Քրիստոնէական յոյսը մարդուն կու տայ յարմարելու աստակութիւնը: Ան կ'օգնէ որպէսզի մարդը դիմագրաւէ վախը, ապրի համերաշխութեամբ, երբ նոյնիսկ իր չորս կողմը անապահով է (5): Եթէ Քրիստոսի յոյսը կ'օգնէ մարդուն որպէսզի տեսնէ իր վիշտն ու ցար, ան նաեւ կը քաջալերէ որպէսզի նոյն անհատը հնարք որոնէ բուժելու այդ բոլորը: Յոյսը կ'օգնէ որպէսզի կեանքի «կոտորտուկները» կարելի ըլլայ համադրել եւ վերադասաւորել համերաշխօրէն, մէկ ամբողջութեան մէջ (6): Քրիստոսի յոյսը մեզ կը զգաստացնէ թէ կայ հնարք եւ ելք որեւէ դժուարութենէ եւ մարտահրաւերէ: Այս յոյսը, որ մարդուն ներսիդին է, նաեւ կը զգուշացնէ զինք, թէ հոն՝ դուրսը, մեր ներաշխարհէն անդին կայ «օգնութիւն» (7):

բ) Քրիստոսի յոյսով մարդը տիրապետեց տիրող վիճակներուն:

Յոյսը եւ մտահոգութիւնը ունին մէկ հասարակաց յայտարար, որոնք իրար հետ շաղկապուելով կը ստեղծեն կեանքի մէջ յառաջանալու եւ ելք (ելքեր) գտնելու հասկացողութիւնը: Այս իմաստով, մարդ պետք ունի թէ՛ մտահոգութեան, թէ՛ յոյսի: Չափաւոր մտահոգութիւնը կ'օգնէ որպէսզի անհատը հեռու մնայ անհոգութենէ եւ անշարժութենէ: Միւս կողմէ, յոյսը կ'օգնէ որպէսզի անհատը չկաշկանդուի վախի եւ մտահոգութեան ծիրէն ներս, եւ կու տայ քաջութիւնը գործելու: Այս երկու իրականութիւններուն

յատակութիւնը կը յառաջացնէ կեանքի «փոփոխութիւնը»: Կարելի չէ որ մարդ թէ՛ ուրախ եւ թէ՛ յուսալից ըլլայ, եթէ ան կ'ապրի շրջանի մը մէջ, ուր չորս կողմը օրըստօրէ կայ աճող աղքատութիւն: Պետք է հնարք մը որոնել եւ գտնել անոր պատճառած փոխութիւնը (8): Ներկայ ժամանակները յատկանշական են յուսախաբութեամբ եւ յուսալքութեամբ: Ընդհանրապէս, կայ այն սպաւորութիւնը թէ յուսահատական օրերը, յուսահատ մարդիկ կ'արտադրեն: Հակառակն ալ ճիշդ է. յուսահատ մարդիկ յուսահատական կացութիւններ կ'արտադրեն (9): Այն ինչ որ վճռական կը մնայ յուսահատական կացութիւնները վերածել լաւատեսութեան: Մարթին Լուտեր ըսած է. «Որեւէ բան որ կ'ընենք աշխարհի վրայ, կ'ընենք զայն յոյսով: Եթէ բան մը պիտի ընենք եւ տեղ մը պիտի հասնինք, մենք պէտք ունինք յոյսի: Մարդը կը փրկուի յոյսով»(10): Յոյսը կը փոխէ անյոյս կացութիւնները (11):

գ) Քրիստոսի յոյսով մարդը յաղթեց մահուան:

Քրիստոսի շնորհած յոյսը եթէ արմատացած է անցեալի մէջ, նաեւ ունի ապագայի ուժը (իմա՝ փոխարինելու եւ փոխակարգելու հասկացողութիւնը): Քրիստոս փրկեց մարդը եւ զայն դրաւ իր ստեղծած «թագաւորութեան» մէջ, որ կը կեդրոնանայ աշխարհի մեղքերը վերացնելու իրականութեան մէջ, որ կը պահէ մարդը յաւիտենականութեան համար(12):

Քրիստոնեական յոյսը ամբողջական յոյս է, որ կ'ընդգրկե մարդկային կեանքի բոլոր կողմերը՝ անձնական եւ ընկերային: Այս իմաստով, յոյսը չի կենար եւ չամբողջանար մահուան իրականութեան հետ, այլ՝ «գերիշական» յոյս ըլլալով, կը խթանէ մարդը տեսնելու իրականութիւնը, անմիջական հորիզոնէն անդին, մարդկային կեանքի երկրային գոյութենէն դէպի յաւիտենականութիւն (13):

Քրիստոնեական յոյսը չի կենար Աւագ Ուրբաթի իրականութեան մէջ: Ան յոյս մը չէ, որ մտաւ գերեզման եւ հոն մնաց: Այս յոյսը հասաւ յարութեան Կիրակիին, որ մարդը տեսաւ եւ գտաւ թէ «համբերութիւնը՝ փորձառութիւն, ու փորձառութիւնը յոյս է»: Յոյսը ամօթով չի ձգեր վասնզի Աստուծոյ սէրը մեր սրտերուն մէջ տարածուած է Սուրբ Հոգիին միջոցով որ մեզի տրուեցաւ» (Հռոմ. 5.4-5):

Այս է Քրիստոսի յոյսին հիմքը. Աստուծոյ իրականութիւնը, որ յաղթեց մահուան, եւ որուն (իմա՝ Աստուծոյ) սիրոյն միջոցով մարդը կը շարունակէ ճանչնալ եւ ճանչցուիլ Քրիստոսէ (14):

Բայց այս «յոյսը»՝ «վերաշինելու» եւ «նորին» գործընթացը պէտք է շարունակել դնել ապրող եւ ապրուող իրականութիւններու մէջ: Այս է ներկայ ժամանակներու քրիստոնեայ անհատին եւ եկղեցիին մէկ հիմնական մարտահրաւերը: Յարութեան յոյսը կ'արտադրէ այն ուժը, որ մարդը կ'առաջնորդէ

նուիրումի եւ հոգածութեան: Այս իրական է նաեւ այսօր, երբ ներկայ աշխարհը կը տազնապի յուսահատութեան տարբեր հոլովոյթներէ (15): Բայց նաեւ՝ քրիստոնէական յոյսը առանձին ապրելու նախաձեռնութիւն չէ: Ան հաւաքական աշխատանքի արգասիք է՝ եկեղեցի, ժողովուրդ եւ ազգ: Այս հաւաքական աշխատանքով է որ քրիստոնէական յոյսը կ'ազատագրէ մարդը եւ հաւաքականութիւնը (16): Հաւաքական աշխատանքին մէջ, իւրաքանչիւր անհատ (ըլլայ ան հասարակ, անուս, անցողակի կամ լուսանցքային) իր բաժինը ունի բերելու այս «նորի» իրագործումին մէջ (17):

Վերջապէս, քրիստոնէան կանչուած է «յուսալու»: Ան պէտք է շրջանցէ իր մտահոգութիւններն ու դժուարութիւնները եւ սորվի Աստուածաշունչի ներկայացուցած «յոյսը»: Անհրաժեշտ է դուրս գալ մարդկային սահմանափակումներէն եւ լճացումէ, որպէսզի կարելի ըլլայ տեսնել ապագայի հորիզոնի վրայ նորի սկզբնաւորութիւնը: Շրջանցելով բոլոր արգելքները, ի բացառեալ Ան, որ շրջանցեց աշխարհը իր յարութեամբ (19): Քրիստոսի շնորհած յոյսն է այս մէկը, ուր անհատը կը վերաշինուի «նոր» իրականութեամբ մը, հոս՝ այս աշխարհին մէջ: Նոյնինքն այս յոյսը կ'օգնէ մարդը որպէսզի տեսնէ յաւիտենականութեան շնորհած «փոխուած»

իրավիճակը, մինչ կ'ապրի իր երկրային կեանքին մէջ (20):

Քրիստոս յարեալ ի մեռելոց: Օրհնեալ է յարութիւնը Քրիստոսի, որմ է մեր ներկան եւ ապագան եւ յոյսը...: Ան, որ կը վերաշինէ մեզ եւ մեր հաւաքականութիւնները:

-ՀՐԱՅՐ ՃԷՊԷՃԵԱՆ

ՕԳՏԱԳՈՐԾՈՒԱԾ ԱՂԲԻԻՐՆԵՐ

1. Walter Brueggemann. *The Prophetic Imagination*. Mineapolis: Fortress Press, 2001 .
2. Henry H. Mitchell. "Catching Hope". *The Living Pulpit*, NYTS, Jan.-March 2012.
3. Jesse N.K. Mugambi & Michael R. Guy. *Contextual Theology Across Cultures*. Nairobi: Action Publishers, 2009.
4. Walter J. Borghardt. "Threats to Hope". *The Living Pulpit*, NYTS, Jan.-March, 2012.
5. Walter J. Borghardt. "Threats to Hope". *The Living Pulpit*, NYTS, Jan.-March, 2012.
6. Larry L. Rasmussen. "Hope & the Environment". *The Living Pulpit*, NYTS, Jan.-March, 2012.
7. William Lynch. *Image of Hope*. University of Notre Dame Press, 1965.
8. Joan Delaplaine. "A Future Full of Hope". *The Living Pulpit*, NYTS, Jan.-March, 2012.
9. Thomas Lamant. "We Are Both Creatures & Creators of Hope". *The Living Pulpit*, NYTS, Jan.-March, 2012.
10. Martin Luther
11. Thomas Lamant. "Weave Both Creatures and Creators of Hope". *The Living Pulpit*, NYTS, Jan.-March, 2012.
12. Paul Zahl. "Preaching Hope as Retrospective". *The Living Pulpit*, NYTS, Jan.-March 2012.
13. John Macquarrie. "Christian Hope". *The Living Pulpit*, NYTS, Jan.-March 2012.
14. James L. Kidl. "Reflections on Hope". *The Living Pulpit*, NYTS, Jan.-March 2012.
15. Larry L. Rasmussen. "Hope & the Environment". *The Living Pulpit*, NYTS, Jan.-March, 2012.
16. William Lynch. "Image of Hope". *The Living Pulpit*, NYTS, Jan.-March, 2012.
17. Walter Brueggemann. *The Prophetic Imagination*. Mineapolis: Fortress Press, 2001 .
18. Joan Chittister. "Resurrection Sunday". *More from St. Augustine*, vol. 42, 16 April

2006.

19. Julgan Moltmann. "Experience of God". London: SCM, 1980.

20. Peter Stork." Hope Essential & Abundant". Available at: http://www.aejt.com.au/data/assets/pdf_file/0008/stork_Hope_Gh.pdf.

**Քրիստոս յառեալ ի մեռելոց
Օրհնեալ է յառուրթիւնն Քրիստոսի**

GIFTS ACKNOWLEDGED WITH GRATITUDE

A donation was made in memory of brother, Nazaret Cherkezian, by RoseMarie Ashbahian.

*Thank
you*

FELLOWSHIP HOUR

We would like to express our gratitude to the following for hosting a Fellowship Hour in the month of February: Serpoohi Mardirossian.

CHANCEL FLOWERS PRESENTED

February 9 - In loving memory of **Nazaret Cherkezian** by his wife Margaret, children Michael and Donna, Deborah and Larry, grandchildren Megan and David, Stephanie, and sister RoseMarie.

February 16 - In loving memory of dear friend, **Helen Terzian** by Ivanka Petkovic, and...

In honor of **Shirley MacLeod**.

February 23 - In loving memory of beloved sister, **Vicky** by Anoush Haig.

Altar Flowers may be dedicated in honor or in memory of a loved one, for a holiday, birthday or graduation.

Please sign up for a Sunday of your choice by calling the church office at 212-685-3177.

UPCOMING EVENTS AND ANNOUNCEMENTS

Join us for:

Sunday Morning Worship: 11:00 am

Bible Study: Tuesdays at 7:00 pm

Friday Night Worship: 7:00 pm

April 6 *The Lord's Prayer: Forgive and Forgiven*

(Matthew 6:12)

April 13 **Palm Sunday**

The Lord's Prayer: Temptation Avoided

(Matthew 6:13-14)

April 17 **Maundy Thursday Service & Supper - 7pm**

April 18 **Good Friday Service - 7pm**

April 20 **Easter Sunday**

Amazed At What Happened

(Luke 24:1-12)

April 27 *Motives Matter*

(Matthew 6:16-18)

**Italics indicate Sermon*

"Draw near to God and He will draw near to you."

